

WAT HEBBEN SPORT, RELIGIE EN POLITIEK MET ELKAAR GEMEEN?

“U weet toch dat van de atleten die in het stadion een wedloop houden er maar één de prijs kan winnen? Ren als de atleet die wint. Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt beheerst zich in alles; atleten doen het voor een vergankelijke erekrans, wij echter voor een onvergankelijke.” (1 Korintiërs 9:24-25)

Sinds ik in 2016 in Europa aankwam, heb ik gemerkt dat elk jaar de zomers vol zitten met belangrijke sportevenementen: marathons, tennistoernooien, paardrijden, Formule 1 en wielrennen. Ook dit jaar kunnen we aan de lijst toe te voegen met het E.K. in Duitsland en de Olympische Spelen in Frankrijk. Of je nu zelf een sport beoefent of naar professionals kijkt, het is altijd spannend. Mensen houden van sport, en zelfs mijn vrouw, die niet echt een sportliefhebber is, volgt nu het E.K. met mij mee.

De Bijbel spreekt niet veel over sport, de meeste sporten die ik hierboven noemde, bestonden 200 jaar geleden immers niet eens. Als we echter naar 1 Korintiërs 9:24-27 gaan, vergelijkt Paulus enkele sporten die tijdens de oude Griekse Olympische spelen werden beoefend met het christelijke leven. In vers 24 begint Paulus zijn betoog door te zeggen dat wij, die geloven, zijn als een atleet die een marathon loopt. Ik heb twee halve marathons gelopen, één in 2018 en de andere in 2022, (als ik de trend volg, zou ik de volgende in 2026 moeten lopen). Het enige doel dat ik had toen ik die rondes liep, was om te finishen, het is namelijk niet gemakkelijk om bijna twee uur non-stop te rennen. Gelukkig heb ik beide rondes afgemaakt. Paulus herinnert zijn lezers er echter aan dat wij christenen ons niet alleen moeten gedragen als iemand die deelneemt aan een marathon, maar dat we de christelijke wedloop moeten lopen als degenen die hem winnen.

Dan zegt Paulus in vers 25 dat degenen die een marathon winnen, niet winnen door toeval of geluk, ze werken ervoor. Hij benadrukt hun discipline en zelfbeheersing. Inderdaad, als we denken aan Olympische atleten, dan moeten we beamen dat die veel discipline en zelfbeheersing uitoefenen. Ze moeten hun dieet veranderen, alles wat ze eten kan hun prestatie beïnvloeden. Ze volgen een rigoureuze trainingsroutine om hun techniek te verbeteren en de juiste spieren te versterken. Ze moeten een strategie ontwikkelen voor hun spel en hun tegenstanders grondig bestuderen, zodat ze niet verrast worden in de wedstrijd. En alsof dit allemaal nog niet genoeg is, moeten ze er nog steeds voor zorgen dat ze voldoende en goed slapen, zodat ze deze routine de volgende dag weer kunnen herhalen. Het is nogal overweldigend, nietwaar? Toch zul je nauwelijks een Olympische atleet tegenkomen die spijt zou krijgen van de inspanning, discipline en zelfbeheersing die hij of zij in de training heeft gestoken, want deelname aan de Olympische Spelen of aan een grote competitie is de moeite waard.

Aan het einde van vers 25 herinnert Paulus ons eraan dat de winnaars van de Olympische spelen van zijn tijd een kroon ontvingen. Die kroon was echter geen gouden kroon, het was een kroon van olijfbladeren, het klinkt niet erg waardevol, toch? Toch was het ontvangen van zo'n olijfkroon geenszins demotiverend voor de atleten, ze deden hun best om die kroon te ontvangen. Dan sluit Paulus zijn betoog af door te zeggen dat die atleten zoveel moeite hebben gedaan om een vergankelijke kroon te ontvangen. Inderdaad, een olijfbladeren kroon zou niet erg lang meegaan. Maar, zegt Paulus, we rennen niet voor een vergankelijke kroon, maar voor een onvergankelijke kroon. Met andere woorden, Paulus zegt dat wij rennen voor iets dat veel waardevoller, beter en duurzamer is en daarom moeten wij veel meer moeite moeten doen voor onze 'christelijke marathon' dan een marathonloper doet voor een wedloop.

In Brazilië hebben we een uitdrukking dat zegt dat in Brazilië "politiek wordt behandeld als voetbal, voetbal als religie en religie als politiek." Met andere woorden, dingen worden niet behandeld zoals ze zouden moeten zijn, en dat veroorzaakt veel problemen in de samenleving. Ik geloof dat dit erg lijkt op wat Paulus tegen de Korintiërs zegt. Sinds de dagen van Paulus behandelen mensen sport als een religie en religie wordt als een sport of een amusement behandeld. De Heer zal ons een onvergankelijke kroon geven die hijzelf heeft gemaakt, ik denk dat dit voor ons voldoende reden geef om ons geloof te behandelen zoals het bedoeld is, toch?